
Jezus Christus (1)

J.G.Bulthuis

De enkel goede God heeft in zijn grote liefde de mens uitverkoren om eeuwig zijn partner, zijn tempel en zijn dienstknecht te zijn. Hij wil en zal uiteindelijk daartoe alles in allen worden en blijven. Om dat grootse voornemen uit te werken, is het noodzakelijk dat de mens Hem volledig leert kennen. Daartoe heeft Hij zijn Zoon Jezus de wereld in gezonden om Zichzelf te openbaren aan de mensen. Niemand heeft namelijk ooit God gezien, of gekend, maar de eniggeboren Zoon die aan de boezem des Vaders is, heeft Hem doen kennen (Joh.1:18). Wij zijn dus op Jezus aangewezen, omdat alleen Hij ons tot de Vader kan laten komen en vervolgens Hem aan ons toont (Joh. 14:6b,9). Het leren kennen van de Zoon leidt dus tot het leren kennen, dat is het zien van God, de Vader (Joh.14:7).

Om deze reden willen wij in een nieuwe artikelenserie over Jezus Christus ons gaan verdiepen in Hem. Daarin zullen belangrijke aspecten als drieëenheid (= één God die Zich in drie gelijkwaardige wezens openbaart: de Vader, de Zoon, de Heilige Geest), preëxistentie (= Jezus zou van eeuwigheid reeds bestaan hebben; zie ook Stbl.5 – C.V.jr.), het kruis, de Christus, e.d. besproken worden. Een nuttig advies voor de lezers van deze serie is om niet te snel tot konklusies te komen, maar eerst alle artikelen te bestuderen. De vele schrijftplaatsen zijn namelijk verdeeld over het geheel, zodat men pas na de afronding ervan voldoende overzicht heeft om tot een eventuele meningsvorming te komen.

Kennen

Jezus zegt in Johannes 17:3: "Dit nu is het eeuwige leven

---

dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus die gij gezondend hebt". Het kennen van de Vader en de Zoon is dus het eeuwige leven. Met 'kennen' wordt niet bedoeld een theoretisch weten alleen. Het reikt veel verder. Johannes schrijft, dat wie zegt Hem te kennen, ook zelf zó behoort te wandelen als Hij gewandeld heeft (1 Joh.2:3-6).

Het ware kennen is de gelijkvormigheid van de gelovige aan het beeld van Gods Zoon (Rom.8:29). Dit is dus heel wat meer dan het kennen van allerlei theologische feiten en weetjes. De letter, de theorie, dient geest en leven te worden. Het Woord wordt zodoende vlees. De volheid Gods wordt zo in en door de ware christenen geopenbaard (1 Tim.3:16a). Dat is geen roof of diefstal van de mens, maar juist Gods uitdrukkelijke bedoeling met hem (Fil.2:6b; Ef.1:4,5).

Johannes geeft dit gebeuren bij zichzelf en zijn medediscipelen weer met de woorden: Hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze eigen ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens (1 Joh.1:1). Petrus noemt dit proces van vleeswording van het woord Gods: indien gij geproefd hebt dat de Here goedertieren is. Hij brengt dat in verband met het voorafgaande vers, waarin hij ons wijst op het opwassen tot zaligheid (1 Petr.2:2b,3). Het zien, horen, tasten en proeven duidt op een persoonlijke realisering en beleving van de kennis Gods. Het woord is dan werkelijkheid geworden in mensen.

Kennis

Dit praktisch en daadwerkelijk delen van de gelovige in de goddelijke natuur begint wèl door het horen van het woord Gods, dus bij de theorie, de kennis. Vandaar dat Jezus, de discipelen en Paulus vele uren besteedden aan prediking en onderricht (bv. Luc.19:47a; Marc.16:20a; Hand.19:9c). De bedoeling ervan is dat de gelovigen inzicht, richting, doel, houvast, advies, begrip en leiding ontvangen. Niet om er een verzameling van theoretische schatten van te maken zoals men in een museum in steriele vitrines levenloze voorwerpen bewaart. Wèl om er zijn leven naar in te richten en zich

---

er naar te gedragen. De kennisoverdracht beoogt te gaan leren 'onderhouden' al wat Jezus ons bevolen heeft (Mat.28:19b).

Paulus vat dit samen met het bekende vers in 2 Timoteüs 3:17: *Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.*

Dit blijft voor alle lering, ook voor die in dit studieblad, het uiteindelijke doel. Voor dat doel is het een vreugde 'om te onderzoeken in zijn tempel' (Ps.27:4c) opdat 'het woord van Christus rijkelijk in ons zal wonen' (Kol.3:16).

God

Het christendom is een monotheïstische godsdienst, d.w.z. het kent slechts één God: *Zo zegt de Here: Ik ben de eerste en Ik ben de laatste en buiten Mij is er geen God. Is er een God buiten Mij? Er is geen andere Rots. Ik ken er geen* (Jes.44:6,8b). Hij is de Schepper van hemel en aarde: *In den beginne schiep God de hemel en de aarde* (Gen.1:1). Deze beide gegevens worden samengevat in Jesaja 45:18: *Zo zegt de Here, die de hemelen geschapen heeft - Hij is God - die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft....:Ik ben de Here en er is geen ander.*

Deze God heeft ook van zich doen horen door te spreken. Eerst tot de aartsvaderen en de profeten en ten slotte tot zijn Zoon. Op hun beurt spraken dezen zijn woorden tot ons (Hebr.1:1; Joh.8:26b). Wat daarvan op schrift gesteld is, werd bijeengebracht in de bijbel. Vandaar dat men dit boek ook wel 'Gods woord' noemt.

Zijn wezen

Zowel uit zijn schepping als uit zijn woord is al het een en ander van zijn goddelijk wezen te verstaan: *Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien* (Rom.1:20). De bijbel vermeldt meer aspecten van Gods wezen. Naast zijn eeuwige kracht en goddelijkheid worden ook zijn liefde, barmhartigheid, goedheid, gerechtigheid, trouw, ontferming, wijsheid, enz. genoemd.

Namen

Wij leren Hem echter recht kennen door Jezus. Deze is immers het beeld Gods (Kol.1:15a), de afstraling van zijn heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen (Hebr.1:3a). Alle anderen vóór Hem hebben slechts van verre en ten dele iets van God gekend (Joh.1:18a). In Jezus vinden we het totaalbeeld, het complete en volmaakte. Door Hem zullen wij God geheel leren kennen zoals Hij werkelijk is.

De bijbel noemt verschillende namen van God waarin eveneens verschillende kanten van zijn goddelijk wezen tot uitdrukking komen:

Jahwè: Ik ben, die Ik ben (Ex.3:14). Het draagt de betekenis in zich van: Ik zal er zijn, op Mij kun je aan. Dr.Reisel vertaalt deze naam met de Paraatblijkende.

El: De Sterke, de Gebieder, de Leider (Ex.3:6). Er wordt een afstand in uitgedrukt tussen God en mens als zijnde twee verschillende wezens.

El Sjaddai: God de hoogste of de Almachtige (Gen.17:1).

El Eljon: God de Allerhoogste (Gen.14:18).

El Olam: De eeuwige God, Dezelfde (Gen.21:33; Jes.40:28).

El Ra'i: God des aanzien (Gen.16:13; 22:14). Hij is de God die meer ziet dan een ander en zich laat zien om op het juiste ogenblik reddend te handelen.

El Elohe'i: God van Israël (Gen.33:20). Alleen die God is de werkelijke Leider.

Elhohim: Dit is een titel die vaak toegevoegd werd bij de naam Jahwè. Al in Genesis 1:1. Het wil onderstrepen dat déze God de enige godheid is die alle andere goden uitsluit. Hij alleen omvat alle goddelijke macht en leven. Hij is in volstrekte, onvergelykelijke, exclusieve zin werkelijk en waarachtig God.

(Bovenstaande uit 'Bijbelse woorden en hun geheim' van F.J.Pop).

Vader

De mooiste naam is echter **Vader**. Deze wordt ons door Jezus geleerd en naderbij gebracht. Daarin ligt alles besloten wat Hij voor ons is en doet binnen de intieme relatie die de mens in Christus met God mag hebben. Daar gaat in deze bedeling niets bovenuit. Hij is de

God en schepping

Vader der heerlijkheid, de God van de vertroosting, de God van de hoop en de God van de vrede. Als Paulus in de eerste drie hoofdstukken van zijn Efezebrief over het geheimenis Gods heeft geschreven, welt de lof en aanbedding uit zijn hart en pen op: Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen! Wij voegen met heel ons hart ons amen daarbij.

De namen El en Elhohim geven sterk de afstand tussen God, de Schepper en zijn maaksels weer. In al het bestaande zijn namelijk de volgende soorten te onderscheiden: God – mens – engel – dier – plant – materie. Elk voor zich is uniek in wezen en daardoor tevens bepaald. Met andere woorden:

God is en blijft (een) god, en gaat nooit over in een ander wezen (bv. een mens).

Dit laatste kom je alleen tegen in heidense godenverhalen. Voor Romeinen en Grieken was het bv. normaal dat hun (af)goden vlees en bloed aannamen en liefde e.d. bedreven met vrouwen op aarde. Daaruit werden dan halfgoden geboren met allerlei bijzondere eigenschappen. Maar men kan niet tegelijkertijd een god en een mens zijn. Dit gegeven drukt Jezus uit met de woorden: *"De Vader is meer dan Ik"* (Joh.14:28b).

Een mens is en blijft een mens, en wordt nimmer een engel of een god, of andersom. Een dier is een dier; materie is materie. Ieder wezen, soort, heeft zijn eigen natuur. Er is geen vermenging of overgang van soorten onderling. Tussen een mens en een dier gaapt een eeuwig onoverbrugbare kloof in soort. Als koning Nebukadnessar zich als een dier gedraagt, blijft hij als wezen een mens (Dan.4).

God en mens

Zo is en blijft er tussen God en mens – als wezen – ook een eeuwig onoverbrugbare kloof. Jesaja zegt terecht: *Moet de boetseerder op één lijn gesteld worden met het leem...* (Jes.29:16a) en: *Zal ook het leem tot zijn vormer zeggen...* (Jes.45:9a). In deze beeldspraak leert de profeet ons die afstand – als wezen – tussen God en mens. De mens is van een lagere orde. Hij is geschapen, is een schepsel, en als zodanig nooit gelijk aan de Schepper.

Drieëenheid

Bij gebrek aan kennis en inzicht ontstaat er een verkeerd denken over deze zaken. Daarom geeft Asaf ter korrektie een gedachte Gods door: *Gij beeldt u in, dat Ik geheel en al ben als gij* (Ps.50:21a). De profeet Hosea spreekt nog direkter in deze trant als hij leert: *Ik ben God en geen mens* (Hos.11:9b).

Uit het bovenstaande blijkt dat God als wezen uniek is. Als er buiten Hem geen echte andere goden zijn en Hij ook geen mens is, dan is Hij de enige in zijn soort. Het is totaal overbodig, onnodig, tegenstrijdig en onlogisch dat Hij als godheid uit verschillende wezens zou moeten bestaan die onderling ongelijkwaardig zijn (god èn mens). Johannes 4:24a zegt: *God is **geest!*** Tevens in Zichzelf ongedeeld: *Hoor, Israël, de Here is onze God; de Here is één!* (Deut.6:4).

De leer van de drieëenheid gaat er echter van uit dat de godheid wèl uit drie wezens zou bestaan die echter toch één god vormen, namelijk: God, de Vader – God, de Zoon – God, de Heilige Geest. Deze drie zouden dan bestaan van eeuwigheid. Deze drie verschillende wezens zouden dan de openbaringsgestalten van de ene godheid zijn. Paulus schrijft in 1 Korintiërs 8:6a echter: *Voor ons nochtans is er maar één God, de Vader.* Geen drieëenheid dus. En over Jezus schrijft hij in vers 6b er achter: *En één Here, Jezus Christus.*

Daar komt nog bij dat het begrip 'vader-zoon' gelijkheid uitsluit. De vader is de verwekker, is meerder dan zijn kind (Joh.14:28b). Een vader kan niet tegelijkertijd ook zoon zijn van zichzelf.

Zo laten 'god-mens' en 'vader-zoon' zich nooit rijmen als zijnde één wezen.

De mens Jezus

Uit dit alles is het duidelijk dat God nimmer tegelijk een mens is, of dat de mens Jezus tegelijk God zou zijn. De bijbel leert nergens dat Hij tevens God is. Ook niet in die teksten die, oppervlakkig en naar de letter gelezen, dat wèl schijnen te beweren. Die schriftplaatsen worden later nog onder de loupe genomen. Er zijn twee duidelijke uitspraken die er niet om liegen dat onze Heer mens is:

*Rom.5:15c: veel meer is door de genade Gods en de gave,

Dienstknecht

*bestaande in de genade van de ene **mens**, Jezus Christus, voor zeer velen overvloedig geworden.*

1 Tim.2:5:Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de **mens Christus Jezus.*

Wat zou hier toegelicht moeten worden? Dit spreekt voor zich!

Het menszijn van Jezus zullen we eerst uitwerken. Het andere aspekt: Zoon van God, komt later in deze serie aan de orde.

In Filippenzen 2:7 staat dat *Jezus Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is*. Men meent hier dan een tekst gevonden te hebben waarmee Paulus zou leren dat Jezus, als God zijnde, mens werd. Dat zou dan zijn 'ontlediging' zijn en een vernedering. Maar is menszijn vernederend? Neen immers! De mens is juist de kroon der schepping en mag het beeld Gods dragen. Een dergelijke uitleg is op zich al onjuist.

De apostel schrijft hier over iets geheel anders. Het woord 'dienstknecht' betekent namelijk slaaf en doelt op de gevallen mens die in een situatie van slavernij verkeert (Rom.6:17a,20a). Door de zonde is hij in de macht van de boze gekomen. Jezus nam nu, als Lam Gods tijdens zijn plaatsvervangend lijden en sterven, deel aan die vernederde, aan de duivel onderworpen toestand. Hij werd door dit slaafzijn gelijk aan de **gevallen** mens en nam diens plaats in het rijk der duisternis in. Daartoe legde Hij tijdelijk zijn heerlijkheid af (dat is de inwoning van de volheid Gods, Kol.2:9) die Hij tevoren, gedurende zijn bediening, zo liefdevol had ingezet tot redding, verlossing en genezing van velen. Deze tekst is dus per definitie géén uitleg van goddelijke drieëenheid.

Kernzaak

Daar Jezus dus mens is, worden er in de bijbel ook nog andere termen gebezigd die daaraan ontleend zijn, zoals zoon, vlees, broeder. Wij zullen deze bespreken om te trachten een zo volledig mogelijke bijbelse onderbouw te bieden aan dit belangrijke gegeven. Het gaat

Zoon des mensen

hier immers niet om een theologische woordenstrijd of muggezifterij. Of Jezus Christus mens of God is, heeft zeer verstrekkende gevolgen voor ons. Indien Hij God is, was Hij 'als mens' een uitzondering ten opzichte van ons allen. Dan is het een klein kunstje voor Hem geweest om te overwinnen. De konklusies uit zo'n zienswijze zijn voor de mensheid afschuwelijk.

Allereerst zal voor ons nooit haalbaar zijn, wat bij Hem wèl kon: overwinning, volmaaktheid, koningschap, zoonschap.

Ten tweede zou de duivel dus door God zijn verslagen en niet door de mens. Maar de bijbel beweert juist het tegendeel: *Ik zal vijandschap zetten tussen u (satan) en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad* (Gen.3:15a). Openbaring 12:11 getuigt van de goede afloop. Indien Gød de satan zou moeten bestrijden dan was het pleit allang beslecht.

Ten derde zou de (gevallen) mensheid dus niet geschikt zijn geweest om het goede voort te brengen: de Christus. In het paradijs spreekt God echter al dat er uit '**uw zaad**' één komt die de kop van satan zal vermorzelen (Gen.3:15b). Daarom noemt Jezus zichzelf steeds 'Zoon des mensen'. Duidelijker kan het niet gezegd worden.

Jezus is de grootste, volmaaktste en heerlijkste zoon die uit de mensheid, uit haar zaad, is voortgekomen. Hij is **de** zoon die de mensheid door Gods ingrijpen alsnog mocht voortbrengen. Dat dit mogelijk was, had de duivel nooit gedacht. Hierin schittert God in al zijn wijsheid en kundigheid. Hij behoefde niet op een andere planeet een nieuw soort wezen, mens, te scheppen om zijn plannen daarmee dan maar uit te gaan voeren. Wie en wat zou er trouwens garant voor staan dat er dan niets mis zou gaan? De grootheid van onze God is dat Hij oplossingen kan aandragen binnen de mogelijkheden van het reeds bestaande. Zijn schepping is zó goed, dat Hij ondanks haar val toch nog een Christus, een Lam, uit haar te voorschijn kon doen komen. Tevens toont Hij daarin zijn liefde voor de mens(heid). Dit is echte aanvaarding, de ware balsem op de wonden van verwerping door de boze aangebracht. Dit is revalidatie. De benaming 'Zoon des mensen' biedt zeker-

---

heid en hoop voor de mensheid. Het is een erenaam, waar wij God onuitsprekelijk dankbaar voor zijn. Het blijkt dat Hij zijn voornemen met ons absoluut tot een goed einde kan brengen.

Deze Zoon des mensen zal komen op, in, met een wolk (de gemeente) met grote macht en heerlijkheid. Zowel de Heer als de zijnen zullen met eer en heerlijkheid gekroond zijn en alle dingen zullen onder de voeten van de mens Gods onderworpen zijn (Hebr.2:5-9). God heeft het laatste woord; zijn voornemen met de mens zal uitgevoerd worden. Om zijn wil was hij en werd hij geschapen. Halleluja!